

62
POST
NVBILA PHOEBVS.

HVNC

IN FASCIBVS
PRAECONSVLARIBVS

VIRI

PER-MAGNIFICI GENEROSI MAXIME-
QVE STRENI DOMINI

DOMINI

IO. FERDINANDI
IVNGSCHVLTZII

ALIAS

NEODICI DE ROEBERN

CONSVLIS PATRIAE VRBIS HACTENVS GRAVISSIMI
NEC NON IVDICIS TERRESTRIS
BELLI ARMORVMQVE VT ET PROVENTVVM PORTORII
PRAEFECTI LONGE MERITISSIMI

VOTIVOS INTER O. O. APPLAVSVS

D. XXIII. MARTII MDCCLXII

EXORIENTEM

REIPVBLICAE ELBINGENSIVM

PIE GRATVLATVR

GYMNASIVM DRVSIACVM

INTERPRETE HV MILLIMO

IOANNE LANGIO

ATHEN. RECT. P. P. ET BIBL.

ELBINGAE

TYPIS NOHRMANNIANIS.

In rebus audax ambiguis premit
Fortuna semper Drusipolin, neque

Tellure decedunt dolores,

Tristia verba, querela, planctus.

Vento resultat nunc mare turgidum,

Nunc territat nos illuvies tua,

Nogate, nostris ac colonis

Funera promovet ominosa.

Oliva longo pressa silentio est,

Corrupta & atro Pax dea stat situ.

Proh pudor! aetatem molestant

Degimus & requie carentem.

Quae cuncta funestus renovat amor

Mavortis, orbis qui tumulo gravi

Laetans & armis cuspidatis,

Gaudet habere manus cruentas.

Quid inde? terrarum inopiae graves:

Repens egestas limina corripit:

Famem minantur praeparatam

Omnia, nec facile ire retro est.

Haud fatis. Elbingam gravius premit

Malum, quod Urbem, quod patrios lares,

Tonante Supremo, petentes

Indomitum meliora fallit.

Mortalium dux pallidus omnium,
Mors, falce sacrum percutit & tholum,
Vt curiae bis Drusicorum
Limina commoveantur alta.

Deponit ultro, quod gravitatis ac
Splendoris audit, ROGGIADES omne:
Tuis nec annis addit annos
BURGGRABII diadema, FVCHSI.

Haec fata crescunt civibus in dies,
Perfusa tristi sollicitudine;
Et, clade vix una fugata,
Deterior sequitur querela.

His fastuosi fluctibus aequoris
Nobis sepultis quis dabit exitum?
Quis illigatos duplicato
Nos DEVS expediet: dolore?

Verum facebant tristitia & metus,
Atque a protervis in mare profundum
Portentur euris. An Supremo
Porro mihi metuam Patrono?

Pullata profecto volitans dea,
Nox, turbulentis obsita crinibus,
Non semper urget tecta coeli,
Purpurea facie nitentis.

Non semper imbrès, grandoque faxeus
Cadunt in agros; nec mare perpetim
Notus procellosi fatigat
Illepidus comes Orionis

Vt non micans quandoque diespiter,
Phoebo reducto, nubila dividat,
Tumultuosus nec quiescat
Impetus, undaque falsa i Ponti.

IVNGSCHVLTZIVS, vah! Gloriae seculi,
Quem fama doctum publica praedicat,
Quem justum & in rebus fidelem,
Drusica queis patria alma ridet:

IVNGSCHVLTZIVS PER-MAGNIFICVS datur,
Virtute praestans arteque splendida,
PRAECONSUL electus, mearum
Grande Decus, Columenque rerum.

Iam me, beatis coetibus additum,
Iuvat, canoram tendere barbiton,
Et mente gratantem quieta
Dicere: SUMME PATRONE, salve!

Conscende sellam, stemmate nobili
Fulgens, curulem sidere prospero,
Et dignitati dignitates,
Quas TVA fama meretur, adde.

Sic fata felicem inveniunt VIRVM,
Qui in rebus afflictis Patriae florem
Virtute prudenti gravique
Consilio reparare gessit.

Nec spes, DEO nitens, cadit in solumi
Ventura pacis jam recreat dies.
Post lucis ortum pellitur nox,
Et mea nubila Phoebus aufert.